

Pozměňovací návrhy poslance Mgr. Jiřího Zemánka k ST 415

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí a o změně živnostenského zákona (zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí), ve znění pozdějších předpisů a další související zákony

1. V části první článku I bodě 8 § 3a písm. a) se slova „v postavení pojistitele“ vypouští.

Odůvodnění:

Formulace § 3 písm. a) vnáší nejasnosti do výkladu definice pojmu činnosti zprostředkování pojištění nebo zajištění. Jeden z výkladů by v případě ponechání tohoto znění mohl být, že není-li zprostředkovatel v postavení pojistitele, nevykonává zprostředkovatelskou činnost. Jelikož toto nejspíše nebyl účel zamýšlený předkladatelem, návrh tento nedostatek napravuje.

2. V části první článku I bodě 20 § 5 odstavec 4 zní:

„(4) Zastoupený je povinen bez zbytečného odkladu ukončit smlouvu podle odstavce 1, zjistí-li, že vázaný zástupce nesplňuje podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování činnosti vázaného zástupce. Vázaný zástupce je povinen bez zbytečného odkladu ukončit smlouvu podle odstavce 1, přestane-li splňovat podmínky stanovené tímto zákonem pro provozování činnosti vázaného zástupce. Zastoupený je povinen oznámit bez zbytečného odkladu České národní bance, že smlouva podle odstavce 1 byla ukončena.

Odůvodnění:

Původně upravený okamžitý zánik smluvního vztahu doručením výpovědi v případě, kdy zastoupený zjistí, že vázaný zástupce nesplňuje podmínky stanovené zákonem pro provozování činnosti, je zcela nelogický a v praxi neproveditelný, neboť je v kolizi s úpravou obchodního zastoupení (viz § 2510 OZ), která vychází z práva EU. Je též nežádoucí a v rozporu s požadavkem nezávislého uplatňování soukromého práva (viz § 1 odst. 1 věta druhá OZ) zasahovat veřejnoprávní úpravou do soukromoprávní úpravy způsobů ukončování a zániku smluvního vztahu založeného smlouvou o obchodním zastoupení.

Namísto toho se navrhuje stanovit obecnou povinnost bez zbytečného odkladu ukončit smluvní vztah, tj. učinit právní jednání směřující k zániku smlouvy, přičemž způsob ukončení smlouvy a okamžik zániku smlouvy bude respektovat zákonnou úpravu (NOZ), resp. obsah smlouvy mezi zástupcem a zastoupeným. Bude na

zastoupeném, jakou formu ukončení zvolí, tj. zda to bude výpověď, odstoupení od smlouvy, případně se na ukončení smlouvy se zástupcem dohodne.

3. V části první článku I bodě 20 § 5 odst. 5 zní:

„(5) Vázaný zástupce je oprávněn vybírat pojistné, bylo-li tak dohodnuto s pojišťovnou.“

Odůvodnění:

Návrh rozšiřuje možnost pojišťovacího zprostředkovatele inkasovat pojistné na základě dohody s pojišťovnou, jelikož k původně navrženému omezení není žádný racionální důvod, naopak by v praxi přineslo citelné problémy. Znamenalo by totiž významné snížení flexibility při sjednávání např. cestovního pojištění při koupi zájezdu nebo pojištění odpovědnosti provozu vozidla při koupi automobilu. Negativní dopad takového omezení by tedy pocítil i spotřebitel, k jehož ochraně má návrh zákona směřovat. Ostatně i důvodová zpráva k bodu 20 uvádí, že vázanému zástupci je umožněno vybírat pojistné, bylo-li tak dohodnuto s pojišťovnou. Samotný návrh ale takové ustanovení neobsahuje, proto jej tento návrh doplňuje. Takovéto rozšíření navíc nevyklučuje ani stávající (IMD), respektive připravovaná (návrh IMD 2) právní úprava na úrovni EU.

4. V části první článku I bodě 64 § 18 odst. 3 se slova „a samostatný zprostředkovatel“ nahrazují slovy „samostatný zprostředkovatel a vázaný zástupce“.

Odůvodnění:

Návrh rozšiřuje skupinu adresátů povinnosti zavést pravidla kontroly činnosti svých zaměstnanců o vázaného zástupce provozujícího zprostředkovatelskou činnost pomocí zaměstnanců a prokuristy (viz § 5 odst. 2 návrhu novely), jelikož není žádný objektivní důvod pro odlišné zacházení s vázaným zástupcem v této věci.

5. V části první článku I bodě 84 § 21c odst. 9 se za slovo „smlouvy“ vkládají slova „o finančních službách uzavíraných“

Odůvodnění:

Návrh upravuje znění tak, aby odpovídalo znění obsaženému v zákoně č. 38/2004 Sb., o pojišťovacích zprostředkovatelích a samostatných likvidátorech pojistných událostí (ZPZ), po novelizaci provedené s účinností od 1. 12. 2014 zákonem č. 261/2014 Sb.

Právní úprava spotřebitelských smluv v ustanoveních § 1810 a násl. občanského zákoníku je i podle důvodové zprávy k občanskému zákoníku transpozicí směrnice č. 2011/83/EU o právech spotřebitelů. Působnost této směrnice se nevztahuje na smlouvy týkající se finančních služeb (viz čl. 3 odst. 3. písm. d) směrnice č. 2011/83/EU) s tím, že tato směrnice ukládá členským státům výslovně povinnost tzv. maximální harmonizace bez jakýchkoliv rozšiřujících nebo zužujících odchylek (viz čl. 4 směrnice č. 2011/83/EU). Rovněž judikatura Soudního dvora EU potvrzuje, že obecné spotřebitelské směrnice se na pojistnou smlouvu nevztahují (viz např. rozhodnutí č. j. C – 166/2011). Zpětný odkaz tedy má odkazovat pouze na aplikovatelnou část obecné právní úpravy spotřebitelských smluv, a to úpravu ustanovení § 1841 a násl. upravující finanční služby, která je implementací směrnice č. 2002/65/ES o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku.

6. V části první článku I bodě 84 § 21a odst. 2 písmeno g) zní:

„g) u rezervotvorného pojištění strukturu předepsaného běžného pojistného za pojistné období nebo strukturu předepsaného jednorázového pojistného,“.

Odůvodnění:

Není logické uvádět strukturu předepsaného pojistného rezervotvorného pojištění „za jednotlivá pojistná období“. Důvodem je zejména to, že klient by obdržel příliš mnoho informací, kterými bude zahlcen, a nebudou pro něj mít žádnou přidanou hodnotu. Naopak chybí postup v případě jednorázového pojistného.